

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av värdepappersmarknadslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås en ändring av värdepappersmarknadslagen. Genom ändringen genomförs vissa sådana artiklar i ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven och i revisionsdirektivet som gäller uppgifter om emittenter av värdepapper som tagits upp till handel på en reglerad marknad.

Det föreslås att skyldigheten för emittenter av värdepapper som tagits upp till offentlig handel att regelbundet lämna information ändras så att emittenterna blir skyldiga att lämna en bolagsstyrningsrapport. Dessutom föreslås det att emittenterna ska offentliggöra bokslutet och verksamhetsberättelsen samt revisionsberättelsen omedelbart om reviso-

rerna i revisionsberättelsen konstaterar att ingen bolagsstyrningsrapport har lämnats eller att rapporten står i konflikt med bokslutet.

Utöver detta föreslås det att bemyndigandet för finansministeriet att utfärda närmare bestämmelser genom förordning kompletteras så att det också gäller värdepappersemittenters bolagsstyrning och det organ som sköter de uppgifter som värdepappersemittentens revisionskommitté har. Även bemyndigandet för Finansinspektionen att meddela närmare föreskrifter föreslås bli preciserat.

Lagen avses träda i kraft den 1 september 2008.

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

För att värdepappersmarknaden ska fungera krävs det att investerarna har tilltro till verksamheten på marknaden och till att emittenterna utifrån skyldigheten att regelbundet lämna uppgifter säkerställer att investerarna får information och att insynen är som sig bör. Offentliggörandet av exakta, täckande och aktuella uppgifter om värdepappersemittenten ökar investerarnas förtroende för marknaden och möjliggör en motiverad bedömning av emittentens ekonomiska ställning och resultat.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning

I värdepappersmarknadslagen (495/1989) består informationsskyldigheten för emittenter av värdepapper som tagits upp till offentlig handel av skyldighet att offentliggöra regelbundet återkommande information, dvs. delårsrapporter, ledningens delårsredogörelser, bokslutskommunikéer, verksamhetsberättelser och bokslut, och skyldighet att offentliggöra löpande information om omständigheter som avsevärt påverkar värdet på värdepapper. Syftet med informationsskyldigheten är att ge investerarna tillförlitlig, täckande och jämförbar information om värdepapper och emittenten av värdepapper. Emittentens sätt att lämna information ska vara konsekvent och tydligt från det att ansökan om att värdepapper ska tas upp till offentlig handel gjorts, så att investerarna kan följa med emittenten och dess utveckling på ett tillförlitligt sätt.

Det finns inga detaljerade bestämmelser om hur emittentens bolagsstyrningsrapport ska offentliggöras eller utformas i värdepappersmarknadslagen och inga bestämmelser alls om det i bokföringslagen (1336/1997).

Bestämmelserna är av allmän karaktär och grundar sig i huvudsak på aktiebolagslagen (624/2006). Det uttryck som används i propositionen för begreppet *corporate governance* är "bolagsstyrning", på finska "hallinto- ja ohjausjärjestelmä". I vissa av de dokument som det hänvisas till i propositionen används även t.ex. uttrycken "företagsstyrning" (bl.a. direktiven 2006/43/EG och 2006/46/EG) och "ägarstyrning". Andra uttryck som används på finska är "hallinnointi- ja ohjausjärjestelmä", "ohjaus- ja hallintojärjestelmä", "hallinta- ja ohjausjärjestelmä" och "omistajaohjaus". Eftersom det både på finska och svenska förekommer flera olika uttryck för företeelsen *corporate governance* och eftersom man i fråga om självregleringen vill säkra de utvecklingsförutsättningar som stöder sig på avtalsfrihet, används i den finska språkversionen uttrycket "hallinto- ja ohjausjärjestelmä" och i det svenska uttrycket "bolagsstyrning", vilka i någon mån avviker från begreppet som används i självreglering. Bokföringslagen och värdepappersmarknadslagen står i ett nära förhållande till varandra. Således ska t.ex. bokslutet och verksamhetsberättelsen enligt 2 kap. 6 § i värdepappersmarknadslagen ge en riktig och tillräcklig bild av emittentens verksamhetsresultat och ekonomiska ställning. På detta sätt är upprättandet av bokslut kopplat till bokföringslagen och principerna i den, trots att de huvudsakliga bestämmelserna om bokslut finns annanstans än i värdepappersmarknadslagen. I värdepappersmarknadslagen finns det bestämmelser om innehållet i bokslut och verksamhetsberättelser bara till den del är nödvändigt med särskilda bestämmelser om emittenter av värdepapper som tagits upp till offentlig handel utöver bestämmelserna i bokföringslagstiftningen och den gemenskapslagstiftning som är relevant i sammanhanget. Bestämmelser om ytterligare krav som ska ställas på innehållet i bokslut och verksamhetsberättelser och framställandet av

den information som ska lämnas utfärdas genom förordning av finansministeriet.

2.2 Den internationella utvecklingen och lagstiftningen i utlandet

Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, 83/349/EEG om sammanställd redovisning, 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag, nedan *ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven*, preciseras kraven på att emittenter vars värdepapper har tagits upp till handel på en reglerad marknad ska offentliggöra information.

Syftet med ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven är att förenkla investeringar över gränserna, att förbättra jämförbarheten inom hela Europeiska unionen (EU) och att stärka det allmänna förtroendet för redovisningar och rapporter genom detaljerade bestämmelser om kraven på offentliggörande av information (skäl 13 i ingressen).

Som bakgrund till ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven ligger den handlingsplan för modernare bolagsrätt och effektivare bolagsstyrning (*corporate governance*) i EU som antogs av Europeiska gemenskapernas kommission den 21 maj 2003. Ökandet av offentligheten om vilka bolagsstyrningsmetoder som tillämpas i företagen var en av handlingsplanens prioriteringar på kort sikt som var snabbast att genomföra.

Tillämpningsområdet för ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven är kopplat till sådana reglerade marknader som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG, nedan *direktivet om marknader för finansiella instrument*. Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper

är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, nedan *öppenhetsdirektivet*, ska emittentens årliga redovisning innehålla bl.a. ett reviderat årsbokslut och en förvaltningsberättelse (artikel 4.2).

2.2.1 Ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven

Genom ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven har vissa informationskrav fogats till redovisningsdirektiven, t.ex. att en särskild bolagsstyrningsrapport ska ingå i verksamhetsberättelsen för alla företag vars värdepapper har tagits upp till handel på en reglerad värdepappersmarknad. Rapporten ska innehålla central information om bolagsstyrningen och bl.a. en hänvisning till den nationella kod som emittenten följer (i Finland genom beslut av Helsingforsbörsens styrelse *corporate governance*-rekommendationen, som är bindande för börsnoterade företag och förpliktande för dem i ett avtalsförhållande) samt en beskrivning av hur emittenten följer koden eller avviker från den.

Genom ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven har en ny artikel 46a fogats till rådets fjärde direktiv 78/660/EEG grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag, nedan *det fjärde bolagsrättsliga direktivet*, som ålägger emittenter av värdepapper som tagits upp till offentlig handel på en reglerad marknad en skyldighet att ta med en årsberättelse om sin bolagsstyrning (bolagsstyrningsrapport) som en särskild punkt i sina verksamhetsberättelser. Rapporten ska innehålla vissa minimiuppgifter om bolagsstyrningen och minst åtta punkter med följande innehåll:

(1) en hänvisning till den kod för bolagsstyrning som företaget är skyldigt att följa och/eller som företaget kan ha beslutat att tillämpa frivilligt samt en anvisning om var de relevanta texterna finns offentligt tillgängliga (artikel 46a.1 punkt a),

(2) en hänvisning till all relevant information om de metoder för bolagsstyrning som tillämpas utöver kraven i nationell lagstiftning, varvid företaget ska se till att praxis för

bolagsstyrningen finns offentligt tillgänglig (artikel 46a.1 punkt a),

(3) i den mån ett företag, i enlighet med nationell lagstiftning, avviker från någon av de koder för bolagsstyrning som det hänvisas till i punkt 1 och 2 ovan, ska företaget förklara vilka delar av koden för företagsstyrning som det avviker från och anledningen härtill (artikel 46a.1 punkt b),

(4) om företaget beslutat att inte tillämpa några bestämmelser för bolagsstyrning som finns i koderna som det hänvisas till i punkt 1 och 2 ovan ska företaget motivera detta (artikel 46a.1 punkt b),

(5) en beskrivning av de viktigaste inslagen i företagets system för internkontroll och riskhantering i samband med den ekonomiska rapporteringen (artikel 46a.1 punkt c),

(6) den information som krävs i artikel 10.1 punkt c, d, f, h och i i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG om uppköpserbjudanden, nedan *uppköpsdirektivet*, om företaget omfattas av detta direktiv (artikel 46a.1 punkt d); det som avses i punkten har genomförts genom 6 § i finansministeriets förordning om regelbunden informations-skyldighet för värdepappersemitterter (153/2007), som gäller uppgifter i anknytning till offentligt köpeanbud som ska lämnas i verksamhetsberättelsen,

(7) en beskrivning av hur bolagsstämman fungerar och dess huvudsakliga befogenheter samt en beskrivning av aktieägarnas rättigheter och hur dessa kan utövas, såvida denna information inte redan i sin helhet finns tillgänglig i nationella lagar och andra författningar (artikel 46a.1 punkt e); bestämmelser om det som avses i punkten finns i aktiebolagslagen,

(8) en beskrivning av hur förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen och deras kommittéer är sammansatta och fungerar (artikel 46a.1 punkt f).

Företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har sitt säte inom EU åläggs att offentliggöra en årsberättelse om bolagsstyrningen som en specifik och klart urskiljbar del av verksamhetsberättelsen. Berättelsen ska åtminstone ge aktieägarna lättillgängliga nyckeluppgifter om vilka metoder för bolagsstyrning som företaget faktiskt tillämpar, inklusive en be-

skrivning av de viktigaste inslagen i företagets befintliga riskanalyssystem och interna kontroller i samband med den ekonomiska rapporteringen. I årsberättelsen om bolagsstyrning ska det redogöras för om företaget tillämpar några andra principer för bolagsstyrning än de som föreskrivs i nationell lagstiftning, oavsett om dessa principer direkt fastställts i en kod om bolagsstyrning som företaget är skyldigt att följa eller i en kod om bolagsstyrning som företaget kan ha beslutat att tillämpa. Vidare kan företagen i tillämpliga fall också lämna en analys av de miljörelaterade och sociala aspekter som är nödvändiga för att förstå företagets utveckling, kapacitet och ställning. Även om det inte finns något skäl till att införa en separat årsberättelse om bolagsstyrningen för företag som upprättar en sammanställd förvaltningsberättelse, bör koncernens information om riskanalyssystem och system för intern kontroll läggas fram (skäl 10 i ingressen).

Enligt artikel 5 i ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven ska medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 5 september 2008.

2.2.2 Revisionskommittéer

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, nedan *revisionsdirektivet*, finns en bestämmelse som gäller revisionskommittéer (artikel 41). Målet med direktivet är att försöka säkerställa trovärdigheten och tillförlitligheten vad gäller årsbokslut och att försöka vara en garanti för att investerarna ska kunna ha tilltro till verksamheten på kapitalmarknaden. Genom revisionsdirektivet tillämpas minimiharmonisering, dvs. om inget annat anges i direktivet kan den medlemsstat som föreskriver lagstadgad revision införa strängare krav (artikel 52).

Kravet på revisionskommittéer gäller företag av allmänt intresse som har en mer framträdande plats och större ekonomisk vikt (skäl 23 i ingressen). Av denna anledning bör

striktare krav gälla för lagstadgad revision av deras årsbokslut eller koncernbokslut. Med företag av allmänt intresse avses företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, kreditinstitut och försäkringsföretag samt andra företag av allmänt intresse som utsetts av medlemsstaterna.

Alla företag av allmänt intresse ska ha en revisionskommitté (artikel 41.1). Medlemsstaten ska besluta om dessa kommittéer ska bestå av icke arbetande ledamöter av den granskade enhetens förvaltningsorgan och/eller ledamöter av dess kontrollorgan och/eller av ledamöter utsedda av den granskade enhetens bolagsstämma. Minst en ledamot av revisionskommittén ska vara oberoende och ha redovisnings- och/eller revisionskompetens. När det gäller företag av allmänt intresse som uppfyller kraven i fråga om små och medelstora företag i artikel 2.1 punkt f i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG, nedan *prospektdirektivet* får medlemsstaterna tillåta att de funktioner som tilldelas revisionskommittén utförs av förvaltnings- eller kontrollorganet i dess helhet, förutsatt att ordföranden för ett sådant organ inte är ordförande för revisionskommittén om han eller hon tillhör företagsledningen (artikel 41.1).

Utan att det inverkar på ansvarsområdet för ledamöterna i förvaltnings-, lednings- eller kontrollorganet eller för andra ledamöter utsedda av den granskade enhetens stämma ska revisionskommittén bl.a. övervaka den finansiella rapporteringen, övervaka effektiviteten i företagets interna kontroll, eventuella internrevision samt riskhanteringssystem, övervaka den lagstadgade revisionen av årsbokslut och koncernbokslut samt granska och övervaka revisorns eller revisionsföretagets oberoende, särskilt tillhandahållande av ytterligare tjänster till den granskade enheten (artikel 41.2). I ett företag av allmänt intresse ska förvaltnings- eller kontrollorganets förslag till revisor eller revisionsföretag grundas på en rekommendation från revisionskommittén (artikel 41.3).

Revisorn eller revisionsföretaget ska rapportera till revisionskommittén om viktiga

punkter i den lagstadgade revisionen och särskilt om faktiska brister i den interna kontrollen av den finansiella rapporteringen (artikel 41.4).

Revisionskommittéer och ett effektivt internt kontrollsystem bidrar till att minimera finansiella och driftsmässiga risker samt risker till följd av bristande regelefterlevnad och till att höja den ekonomiska rapporteringens kvalitet.

Medan direktivet var under beredning beredde kommissionen en rekommendation om oberoende som gällde styrelseledamöter och även revisionskommittéer (kommissionens rekommendation 2005/162/EG om uppgifter för företagsexterna styrelseledamöter eller styrelseledamöter med tillsynsfunktion i börsnoterade bolag och om styrelsekommittéer, nedan *kommissionens rekommendation om oberoende*).

Genom kommissionens rekommendation om oberoende har man bl.a. försökt uppnå flexibilitet vid inrättandet av kommittéer. Företagen bör försäkra sig om att de funktioner som tilldelas nominerings-, ersättnings- och revisionskommittéerna utförs. Företagen får emellertid sammanföra funktionerna på det sätt de finner lämpligt och inrätta färre än tre kommittéer. I en sådan situation bör företagen tydligt förklara både skälen till att de valt en alternativ metod och hur den valda metoden uppfyller de mål som ställts upp för de tre separata kommittéerna. I företag där styrelsen är liten kan de funktioner som tilldelats de tre kommittéerna utföras av styrelsen som helhet, om den uppfyller de krav i fråga om sammansättning som förordas för kommittéerna och att tillräcklig information tillhandahålls i detta avseende. I en sådan situation bör de nationella bestämmelserna om styrelsekommittéer (särskilt vad avser roll, verksamhet och öppenhet), där detta är relevant, tillämpas på styrelsen som helhet (punkt 7).

Ett företags förvaltningsråd eller styrelse kan fungera som revisionskommitté eftersom medlemsstaterna får tillåta eller besluta att bestämmelserna i artikel 41.1—41.4 i revisionsdirektivet inte ska gälla för ett företag av allmänt intresse som har ett organ med liknande uppgifter som en revisionskommitté och som är inrättat och fungerar i enlighet

med bestämmelser i den medlemsstat där den enhet som ska granskas är registrerad (artikel 41.5). Medlemsstaterna kan således med beaktande av kommissionens rekommendation om oberoende besluta att de uppgifter som sköts av revisionskommittén eller ett organ med liknande uppgifter får utföras av förvaltnings- eller kontrollorganet i dess helhet. I sådana fall ska enheten lämna uppgifter om vilket organ som utför dessa uppgifter och hur det är sammansatt. I kommissionens rekommendationer finns det förslag på hur revisionskommittéerna ska inrättas och hur de ska fungera.

Artikel 41.5 i revisionsdirektivet ger medlemsstaterna stor frihet att enligt egen bedömning avvika från de övriga kraven i artikel 41. Tolkningen har varit att en avvikelse gör det möjligt för förvaltningsrådet eller styrelsen i även stora företag att i sin helhet fungera som revisionskommitté. Av denna anledning föreslås det inte att en revisionskommitté ska vara obligatorisk i finländska börsnoterade företag.

Enligt artikel 41.6 punkterna a-d får medlemsstaterna från skyldigheten att ha en revisionskommitté undanta varje företag av allmänt intresse som är

(a) ett sådant dotterbolag enligt rådets sjunde direktiv 83/349/EEG grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning, nedan *det sjunde bolagsrättsliga direktivet*, som på koncernnivå följer kraven i artikel 41.1-41.4 i revisionsdirektivet,

(b) ett företag för kollektiva investeringar enligt rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), nedan *UCITS-direktivet*, (detta undantag motiveras noggrant i skäl 25 i ingressen),

(c) ett företag vars enda uppgift är att utfärda värdepapper med bakomliggande tillgångar som säkerhet enligt definitionen i kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, dessas format, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och annonsering, nedan *kommissionens prospektförordning*; i dessa fall ska medlemsstaten kräva att företaget of-

fentligt förklarar orsakerna till att det anser att det inte är lämpligt att ge antingen en revisionskommitté eller ett förvaltnings- eller kontrollorgan i uppgift att utföra en revisionskommittés uppgifter,

(d) ett kreditinstitut vars aktier inte är upptagna till handel på en reglerad marknad i någon medlemsstat och som fortlöpande eller vid upprepade tillfällen endast har gett ut skuldinstrument, förutsatt att det sammanlagda nominella beloppet av alla dessa skuldinstrument ligger under hundra miljoner euro och att kreditinstitutet inte har offentliggjort något prospekt i enlighet med prospektdirektivet.

Dessutom får medlemsstaterna undanta företag av allmänt intresse som inte har emitterat värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad från skyldigheterna i fråga om revisionskommittén (artikel 39). I propositionen utnyttjas de möjligheter till undantag som erbjuds i artiklarna 39 och 41.5 i direktivet, vilket också motsvarar t.ex. de bestämmelser som föreslagits i Storbritannien.

Artikel 41 om revisionskommittéer ska genomföras senast den 29 juni 2008. Till övriga delar har de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa revisionsdirektivet genomförts genom den nya revisionslagen (459/2007) som trädde i kraft den 1 juli 2007 och de författningar som kompletterar den.

2.2.3 Lagstiftningen i utlandet

Under beredningen av propositionen har det bara funnits begränsade möjligheter att göra internationella jämförelser, eftersom ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven och artikel 41 i revisionsdirektivet skulle genomföras samtidigt i de andra medlemsstaterna. Eftersom utgångspunkten har varit att följa principen om minimibestämmelser och att inte överskrida direktivens minimikrav, har detta inte heller varit nödvändigt. Olika medlemsstater har olika system och det har inte gjorts eller varit möjligt att göra någon systematisk bedömning av vilka som är bättre än andra. Ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven har inte haft som mål att änd-

ra befintliga system i medlemsstaterna som fungerar och är användbara.

Av det jämförelsematerial som finns till förfogande har man i synnerhet försökt följa det ändringsförslag till den brittiska lagstiftningen som sändes ut på remiss i december 2007 och som även det bygger på principen om minimibestämmelser (*Financial Services Authority Consultation Paper 07/24: Implementation of the 8th Company Law Directive*). I Storbritannien genomförs ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven genom föreskrifter av den myndighet som motsvarar vår Finansinspektion (*Disclosure Rules and Transparency Rules*). Samtidigt försöker man i Storbritannien ta hänsyn till värdepappersmarknadens självreglering.

Vid beredningen av propositionen har man dessutom beaktat ett motsvarande förslag som har beretts vid justitiedepartementet i Sverige (*Ändringar i EG:s redovisningsdirektiv. Departementsserien 2008:5. Utgiven den 22 januari 2008*).

2.3 Bedömning av nuläget

Corporate governance-rekommendationen

När det gäller frågor om bolagsstyrning har självregleringen inom näringslivet aktivt utvecklats i Finland under drygt tio års tid. Den rekommendation för bolagsstyrningen i noterade företag (*corporate governance*-rekommendationen) som offentliggjordes den 2 december 2003 av Helsingforsbörsen (nuvarande OMX Nordic Exchange Helsinki Oy), Centralhandelskammaren och Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto - Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund ry (nuvarande Elinkeinoelämän keskusliitto ry, EK), och som riktar sig till emittenter av värdepapper som tagits upp till offentlig handel, representerar en relativt ny form av självreglering på värdepappersmarknaden i Finland som anses fungera väl. De företag som noterat sina aktier på Helsingforsbörsen ska följa rekommendationen enligt beslut av Helsingforsbörsens styrelse, vilket är ett sätt att försöka öka den bindande karaktären hos de arrangemang som grundar sig på självreglering och stöder

sig på "följ eller förklara"-principen (*comply or explain*). Rekommendationen trädde i kraft i juli 2004 men började tillämpas i vissa företag redan före det.

Corporate governance-rekommendationen är en anvisning som är separat från de regler för värdepappersbörsen som fastställts vid finansministeriet och om den inte följs ska det ske enligt "följ eller förklara"-principen. Det som stöder ett iakttagande av rekommendationen är att emittenterna på basis av avtalet mellan Helsingforsbörsen och de börsnoterade företagen har förbundit sig att följa reglerna för värdepappersbörsen. Det är således inte enbart frivilligt att följa rekommendationen, men det är inte heller något som står under myndighetstillsyn. Den tillsyn som Helsingforsbörsen utövar sker närmast i form av att den följer noterade företags verksamhetsberättelser och webbsidor på Internet och anmärker om brister per telefon eller skriftligen. Disciplinnämnden har hittills inte behandlat några ärenden som har gällt underlåtenhet att följa rekommendationen och det har inte förekommit några allvarliga fel eller brister i anslutning till iakttagandet av rekommendationen. I samband med reformen av den nordiska börslistan beviljades i oktober 2006 en tre år lång övergångsperiod för andra företag än de som då var på huvudlistan. Bland de krav som ställs på nya företag som ska tas med på listan finns en skyldighet att följa rekommendationen.

Iakttagandet av *Corporate governance*-rekommendationen omfattas som en del av koderna för självreglering av tillsynen över värdepappersbörsen och indirekt också av Finansinspektionens tillsyn, eftersom Finansinspektionen övervakar verksamheten på värdepappersbörsen. Eftersom *corporate governance*-rekommendationen inte hör till de regler som finansministeriet fastställt för värdepappersbörsen, hör tillsynen över att innehållet i rekommendationen följs dock inte i första hand till Finansinspektionens behörighet. Enligt 7 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen utövar Finansinspektionen tillsyn över efterlevnaden av lagen och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats samt de regler som har fastställts med stöd av lagen.

Corporate governance-rekommendationen består av totalt 57 enskilda rekommendationer, av vilka över hälften gäller styrelse (14) och styrelsekommittéer (16). Dessutom finns det rekommendationer om bolagsstämma (4), förvaltningsråd (2), verkställande direktör (4), övrig ledning (2), vederlag (6), intern kontroll, riskhantering och intern revision (3), hantering av insiderfrågor (1), revision (2) och informationsspridning (3). Största delen av de frågor som behandlas i rekommendationen är bolagsrättsliga.

Arbete med att förnya rekommendationen pågår som bäst i två arbetsgrupper som leds av Värdepappersmarknadsföreningen rf, som grundades i december 2006 för att effektivisera samarbetet på värdepappersmarknaden. Syftet med reformen är å ena sidan att beakta den nya aktiebolagslagen, den nya revisionslagen och de ändringar som gjorts i värdepappersmarknadslagen bl.a. med anledning av genomförandet av öppenhetsdirektivet. Å andra sidan har det kommit fram att det finns behov av att förbättra informationen om det finländska systemet för bolagsstyrning i sin helhet. Avsikten är att ett förslag till uppdaterad rekommendation ska beredas under början av 2008, att intressentgrupper sedan ska höras och att arbetet ska avslutas under våren 2008 så att den nya rekommendationen kan träda i kraft senast vid ingången av 2009.

Målet är att delta i ett samarbete där man försöker få de nordiska rekommendationerna att närma sig varandra bland annat genom erkännande av gemensamma principer för bolagsstyrningen. Detta torde åtminstone kräva att den svenska rekommendationen görs mindre detaljerad och att den tillämpas på alla svenska företag som är börsnoterade. För närvarande hör noterade företag vars marknadsvärde är över 3 miljarder svenska kronor till rekommendationens tillämpningsområde. Den svenska rekommendationen förnyas också som bäst.

Corporate governance syftar på regler och praxis som hör samman med god bolagsstyrning i börsnoterade företag. Det är fråga om förhållandet mellan företagsledning och intressentgrupper och fördelningen av uppgifter och ansvar. Syftet med *corporate governance*-rekommendationen är att förenhetliga de börsnoterade företagens verksamhetssätt,

förbättra transparensen i verksamheten, förbättra informationsspridningen och förenhetliga den information som ges ut åt investerare och aktieägare. Den skyldighet för noterade företag att agera enligt "följ eller förklara"-principen i rekommendationen härstammar från en praxis där inte bara investerare utan också offentligheten, såsom medier och analytiker, och näringslivet bevakar varje noterat företags avgöranden inom ramen för rekommendationerna. Offentligheten kan ofta reagera negativt om ett företag uppger att det har låtit bli att följa en viss rekommendation. Detta sätter press på företagen att följa rekommendationen i sin helhet eller att bereda sig på att noggrant förklara varför de inte följer rekommendationen. "Följ eller förklara"-principen har således en förenhetligande effekt på de börsnoterade företagens verksamhetssätt.

Alla börsnoterade företag tillämpar den *corporate governance*-rekommendation som Helsingforsbörsens styrelse har fastställt. Helsingforsbörsen har under de senaste åren utfört flera olika undersökningar om hur de börsnoterade företagen följer *corporate governance*-rekommendationen. Enligt den färskaste undersökningen, som gjordes våren 2007, följer 78 börsnoterade företag rekommendationen som sådan, medan 90 företag följde rekommendationen i sin helhet enligt den undersökning som gjordes 2006. Utöver detta avviker 36 företag från rekommendationen och ger en förklaring till det i enlighet med "följ eller förklara"-principen. Trots detta uppger alla noterade företag att de följer *corporate governance*-rekommendationen, dvs. de har redan nu någon typ av bolagsstyrningsrapport. Läget är sådant att kraven i propositionen någorlunda uppfylls eftersom 114 noterade företag följer rekommendationen utan några väsentliga brister, dvs. antingen som sådan eller så att de avviker från någon enskild rekommendation men motiverar varför. Å andra sidan finns det brister i uppgifterna från 15 noterade företag, antingen så att avvikelser från rekommendationen inte motiveras eller så att det material som företagen offentliggör inte innehåller alla uppgifter som rekommendationen kräver. Till denna del är läget inte sådant att kraven i propositionen uppfylls. Enligt propositionen ska emitten-

terna motivera sitt beslut när de avviker från innehållskraven i rekommendationen eller bestämmer sig för att inte följa dem.

Ett av de större problemen är att uppgifter försvinner när företagen uppdaterar sina webbsidor på Internet eller att en del av uppgifterna kan vara föråldrade om företagen inte uppdaterar sina sidor. Ett särskilt problem som hänger samman med *corporate governance*-rekommendationen är iakttagandet av "följ eller förklara"-principen, eftersom börsnoterade företag inte alltid har gett tillräckligt noggranna uppgifter om orsakerna till att de har avvikit från rekommendationen. En praktisk svårighet inom tillsynen är att anvisningar av typen "följ eller förklara" är så abstrakta, i synnerhet i situationer där det finns olika grunder för avvikelse från innehållskraven i rekommendationen. Anvisningarna är av sådan karaktär att i praktiken är den huvudsakliga tillsynsmekanismen den indirekta tillsyn som investerarna implicit utövar i sina investeringsbeslut och som aktieägarna utövar vid bolagsstämman.

Rekommendationens styreffekt är betydande. Eftersom även en förklaring till varför det har gjorts en avvikelse ska ses som iakttagande av rekommendationen, är rekommendationens sammanlagda styreffekt synnerligen stor, även i nordisk jämförelse. Ett företag ska ge upplysningar om hur det följer rekommendationen i sin verksamhetsberättelse och på sina webbsidor på Internet. Det har dock konstaterats att styreffekten vad gäller framställningssättet är svag och att mycket varierande lösningar står att finna på företagens webbsidor. Ett iakttagande av rekommendationen kan anses stärka bästa praxis (*best practices*). Rekommendationen är dock inte bindande för t.ex. företag vars aktier har tagits upp till sådan multilateral handel som avses i 3 a kap. i värdepappersmarknadslagen.

Självregleringen i relation till genomförandet av direktiven

Enligt EG-fördraget ska ett direktiv med avseende på det resultat som ska uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, men ska överlåta åt de nationella

myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet (tidigare artikel 189, nuvarande artikel 249 tredje stycket). Enligt vedertagen rättspraxis ska ett direktiv genomföras effektivt så att det är bindande för medlemsstaten och i medlemsstaten (t.ex. 02/79, kommissionen mot Belgien, som gäller administrativ praxis som i någon mån kan likställas med marknadspraxis). *Corporate governance*-rekommendationen uppfyller inte kriteriet för lagar eller andra författningar i artikel 5.1 i ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven, eftersom det är fråga om en rekommendation som getts frivilligt inom näringslivet och som är bindande för noterade företag som står i ett avtalsförhållande till värdepappersbörsen. Rekommendationen är inte juridiskt bindande för någon medlemsstat och inte heller en sådan författning utfärdad av en medlemsstat som avses i direktivet. Enligt artikel 7 i ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven riktar sig direktivet också till medlemsstaterna.

Det har också gjorts en bedömning av hur väl Finlands bokföringslagstiftning stämmer överens med EU:s regelverk. Kommissionen gav Finland en anmärkning 1997 om att bokföringsdirektiven inte hade genomförts, trots att åtminstone en del av bestämmelserna i direktiven hade tagits med 1992 i bl.a. bokföringsnämndens dåvarande allmänna anvisning om upprättande av koncernboksut. Även om bokföringsnämnden har haft en behörighet som grundar sig på lag, ansågs den inte vara tillräcklig. Av denna anledning ansågs det inte längre vara möjligt att genomföra redovisningsdirektiven på lägre nivå än genom förordning, t.ex. genom allmänna anvisningar från bokföringsnämnden.

Ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven innehåller inte heller några sådana särskilda befogenheter för privaträttsliga organ som finns i vissa andra direktiv och som uttryckligen gör det möjligt att använda självreglering vid genomförandet av direktiv. Även om *corporate governance*-rekommendationen skulle kräva att en bolagsstyrningsrapport ska offentliggöras, uppfyller det inte villkoren för genomförandet av ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven. Rekommendationen är självreglering som man har uppmuntrat de företag vars ak-

tier är noterade på Helsingforsbörsen att iaktta genom åtgärder där det är fråga om rättshandlingar mellan privaträttsliga subjekt och villkoren för dessa. *Corporate governance*-rekommendationen i sig själv är dock något annat än den skyldighet för emittenter att offentliggöra en rapport om sin bolagsstyrning som avses i den artikel 46a som fogats till det fjärde bolagsrättsliga direktivet. Rekommendationen är objektet för direktivets nya artikel 46a, dvs. koden för den bolagsstyrning som avses i artikeln, och inte mekanismen för artikelns genomförande. Dessutom är inte *corporate governance*-rekommendationen bindande för några andra emittenter som har sitt säte i Finland än dem som är noterade på Helsingforsbörsen.

Det är inte möjligt att genomföra ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven i reglerna för värdepappersbörsen, eftersom dessa regler trots förfarandet för hur de fastställs är marknadspraxis. Marknadspraxis är ännu mindre förpliktande för medlemsstaterna än förvaltningspraxis och den kan ändras på ansökan. I skenet av EG-domstolens rättspraxis är inte heller förvaltningspraxis ett redskap som räcker för genomförandet. Av dessa orsaker går det inte att låta självregleringen på marknaden sköta genomförandet av artikel 46a som fogats till det fjärde bolagsrättsliga direktivet genom ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven, utan bestämmelserna i direktivet måste i enlighet med direktivets krav genomföras genom lagstiftning.

Det finns inga hinder för att öka *corporate governance*-rekommendationens bindande karaktär genom att göra rekommendationen eller skyldigheten att ge ut en bolagsstyrningsrapport om hur rekommendationen iakttas till en del av de regler som fastställts för värdepappersbörsen. Detta skulle innebära att tillsynen över att innehållskraven i rekommendationen uppfylls förs över till Finansinspektionen behörighetsområde i enlighet med 7 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen. Å andra sidan kräver inte ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven att Finansinspektionen ska börja övervaka att innehållskraven i *corporate governance*-rekommendationen iakttas i sak. Av dessa orsaker beror en eventuell ändring av reglerna för värde-

pappersbörsen som komplettering till propositionen på vad Helsingforsbörsen beslutar.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Allmän målsättning

Företag som har emitterat värdepapper ska utöver årsbokslut och delårsrapporter bl.a. offentliggöra information om andra händelser som väsentligt påverkar värdepapperets värde. Investeraren ska kunna bilda sig en välgrundad uppfattning om ett värdepapper som är föremål för offentlig handel och om emittenten. Dessutom har emittenten en längre gående informationsskyldighet enligt värdepappersmarknadslagen än enligt bokföringslagen.

Kraven och praxis när det gäller offentliggörande av information om emittenterna varierar fortfarande relativt mycket mellan medlemsstaterna. Ett syfte med ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven är att för enhetliga emittenternas skyldighet att informera om sin bolagsstyrning genom att man skapar miniminormer för offentliggörandet av information. Det är meningen att genomföra bestämmelserna huvudsakligen genom detaljerade krav i finansministeriets förordning om regelbunden informationsskyldighet för värdepappersemittenter.

Det är också ändamålsenligt att i finansministeriets förordning ta med information om de uppgifter som ett företag av allmänt intresse ska lämna i sin verksamhetsberättelse. Med stöd av ett bemyndigande i värdepappersmarknadslagen föreskrivs i förordningen för närvarande också om andra särskilda krav på innehållet i bokslut och verksamhetsberättelser för sammanslutningar som omfattas av lagen. I förordningen föreslås också bestämmelser om genomförandet av artikel 41 i revisionsdirektivet. Som revisionskommitté kan t.ex. bolagets styrelse verka. Styrelsen svarar enligt 6 kap. 2 § i aktiebolagslagen för att tillsynen över bolagets bokföring och medelsförvaltningen är ordnad på behörigt sätt. Det föreslås inga bestämmelser i lag om revisionskommittén.

Bestämmelser om börsnoterade företag har under senare år införts också i andra direktiv än dem som särskilt reglerar värdepappersmarknaden, t.ex. i revisionsdirektivet. De artiklar som nu ingår i det fjärde och det sjunde bolagsrättsliga direktivet och som behandlar innehållet i och minimikraven på bokslut och koncernbokslut har införlivats i den nationella lagstiftningen genom bestämmelser i bokföringslagen och bokföringsförordningen (1339/1997). Genom denna proposition ändras värdepappersmarknadslagen för att bokföringslagstiftningen inte ska belastas med särskilda bestämmelser om börsnoterade företag.

3.2 De viktigaste förslagen

Det föreslås att emittentens skyldighet att ta med en bolagsstyrningsrapport i verksamhetsberättelsen ska sättas i kraft genom att en bestämmelse om detta införs i värdepappersmarknadslagen. Eftersom bolagsstyrningsrapporten kan tas med i verksamhetsberättelsen, är det motiverat att införa bestämmelser om rapporten i den förordning av finansministeriet som reglerar verksamhetsberättelsens innehåll och offentliggörandet av den. Om denna rapport inte ingår i verksamhetsberättelsen utan lämnas som en särskild berättelse, ska verksamhetsberättelsen innehålla en hänvisning till rapporten.

Bolagsstyrningsrapporten är nära bunden till verksamhetsberättelsen eftersom ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven förutsätter att rapporten antingen tas med i verksamhetsberättelsen eller att verksamhetsberättelsen innehåller en hänvisning till rapporten, om denna lämnas som en särskild berättelse när vissa villkor i artikel 46a.2, som har fogats till det fjärde bolagsrättsliga direktivet, uppfylls.

Enligt propositionen ska emittenten offentliggöra bokslutet och verksamhetsberättelsen samt revisionsberättelsen omedelbart också i det fallet att revisorerna i revisionsberättelsen konstaterar att ingen bolagsstyrningsrapport har lämnats eller att rapporten står i konflikt med bokslutet. Dessutom föreslås finansministeriet få rätt att genom förordning utfärda närmare bestämmelser om värdepappersemit-

tenters bolagsstyrning och om lämnande av information om det organ som sköter de uppgifter som värdepappersemittentens revisionskommitté har. Ett förslag till förordning finns som bilaga till propositionen.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

De direkta och indirekta ekonomiska konsekvenserna av propositionen kommer sannolikt att bli relativt små, åtminstone på kort sikt. Eftersom informationsskyldigheten är en del av rapporteringsprocessen när det gäller emittentens ekonomiska förvaltning och ledning, är det i praktiken — i synnerhet som bolagen kan utnyttja elektroniska kanaler för sin information — svårt att avskilja de direkta och löpande kostnader som hänför sig till informationsskyldigheten från de totala kostnaderna för processen, för att inte tala om att göra en uppskattning av beloppen.

Ett mål med propositionen är att försöka undvika onödiga merkostnader för emittenterna. Börsnoterade företag offentliggör numera en bolagsstyrningsrapport som bygger på självreglering, så propositionen medför inga nya kostnader för dem. Möjligheten att lämna rapporten som en berättelse som är fristående från verksamhetsberättelsen minskar dessutom merkostnaderna för revisionen. Eftersom kostnadsbelastningen av en regelbunden informationsskyldighet relativt sett är större för små bolag, föreslås det att bolagen i enlighet med principen "följ eller förklara" ska kunna offentliggöra bolagsstyrningsrapporter som varierar till form och också till innehåll. I propositionen har man på detta sätt stött företagets valmöjligheter och samtidigt försökt hålla kvar insynen över marknaden. Man har vidare försökt säkerställa att investerarskyddet bevaras. Effekten av detta bedöms uppkomma på längre sikt tillsammans med den övriga integrationen på värdepappersmarknaden.

Propositionen kommer också i fortsättningen att medföra vissa merkostnader för Helsingforsbörsen, och börsen med stöd av 3 kap. 22 § i värdepappersmarknadslagen kan bli skyldig att övervaka hur de börsnote-

rade företagen följer *corporate governance*-rekommendationen.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Finansinspektionens befogenheter

Propositionen har inga konsekvenser för Finansinspektionens uppgifter eller befogenheter. Propositionen ändrar inte Finansinspektionens ställning eller uppgifter i egenkap av myndighet som övervakar marknaden och skyldigheten för emittenter av värdepapper att lämna information. Finansinspektionens verksamhet regleras inte bara av värdepappersmarknadslagen utan även av lagen om Finansinspektionen (587/2003). Enligt 7 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen ska Finansinspektionen bl.a. övervaka att emittenterna av värdepapper offentliggör den information som de är skyldiga att lämna regelbundet på det sätt som lagen kräver. Dessutom har Finansinspektionen med stöd av 4 kap. i lagen om Finansinspektionen även rätt att besluta om administrativa påföljder. Offentliga anmärkningar har tills vidare getts för just försummelse av emittentens skyldighet att offentliggöra löpande information.

Propositionen i förhållande till Finansinspektionens tillsyn

Enligt 7 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen utövar Finansinspektionen tillsyn över efterlevnaden av lagen och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats och de regler som har fastställts med stöd av lagen. Eftersom *corporate governance*-rekommendationen inte hör till de regler som finansministeriet fastställt för värdepappersbörsen hör tillsynen över att rekommendationen följs inte i första hand till Finansinspektionens utan till värdepappersbörsens uppgifter. Å andra sidan finns det i koden för Helsingforsbörsen (punkt 5.4.1) ett bemyndigande för styrelsen för värdepappersbörsen att ge rekommendationer, vilket betyder att rekommendationen är en del av koden för Helsingforsbörsen. Den tillsyn som Finansinspektionen utövar över värdepappersbörsen gäller närmast att börsen fungerar i enlighet med sina regler.

Genom att ett omnämnande av skyldigheten att offentliggöra en bolagsstyrningsrapport tas in i värdepappersmarknadslagen och i den förordning av finansministeriet som kompletterar lagen överförs tillsynen över att informationsskyldigheten fullgörs även till denna del till Finansinspektionens behörighetsområde i enlighet med 7 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen. I det mest extrema fallet kan man tänka sig att en försummelse av denna skyldighet skulle innebära en tillämpning av strafflagstiftningen, t.ex. brottsrubriceringen informationsbrott som gäller värdepappersmarknaden, som finns i 51 kap. 5 § i strafflagen (39/1889, ändrad genom 475/1999). Detta är dock osannolikt eftersom det förutsätter att t.ex. en revisors anmärkning eller andra omständigheter som har en väsentlig inverkan på värdet på värdepapper uppsåtligen eller av grov oaktsamhet inte blir offentliggjorda. Underlåtenhet att följa *corporate governance*-rekommendationen har numera sanktionerats genom att befogenheter har getts åt Helsingforsbörsens disciplinnämnd (punkt 4.2.2 i börsreglerna).

Ärenden som gäller underlåtenhet att följa *corporate governance*-rekommendationen omfattas numera av Helsingforsbörsens marknadstillsyn och eventuellt av disciplinärt förfarande. Om dessa tillsynsåtgärder visar sig vara otillräckliga ska Finansinspektionen som sekundär övervakare vidta tillsynsåtgärder. Finansinspektionens tillsyn bör således i allmänhet i första hand gälla övervakning av att börsnoterade företag har offentliggjort sina bolagsstyrningsrapporter. Rapporten ska ges enligt "följ eller förklara"-principen, dvs. om ett noterat företag inte uppfyller innehållskraven i *corporate governance*-rekommendationen ska det ge en motivering till detta. Finansinspektionens tillsyn kan i så fall även gälla frågan om det har getts en motivering. Även om Finansinspektionens uppgift i princip inte är att övervaka att innehållskraven i *corporate governance*-rekommendationen uppfylls, kan ändå tillsynen över att bolagsstyrningsrapporter offentliggörs i vissa fall också leda till att Finansinspektionen blir tvungen att göra en bedömning av huruvida ett noterat företag uppfyller innehållskraven i rekommendationen. Vidare innehåller rekommendationen vissa stånd-

punkter som hänger samman med värdepappersmarknadslagen, som är gemensamma för de parter som är verksamma på marknaden och som gäller t.ex. hur värdepappersmarknadens bestämmelser om hanteringen av insiderfrågor och utgivande av information ska tolkas. Till denna del är det möjligt att Finansinspektionen med stöd av de befogenheter den redan har ingriper vid brott mot enskilda rekommendationer i anvisningen om hur värdepappersmarknadslagen ska tolkas och ser det som ett eventuellt brott mot lag. Eftersom Finansinspektionen inte har befogenhet att utöva tillsyn över att aktiebolagslagen iakttas, ska man sträva efter att besvara eventuella frågor om tolkningen av *corporate governance*-rekommendationen genom tolkningen av vad som är god värdepappersmarknadssed.

Förutom en effektivare tillsyn över att *corporate governance*-rekommendationen iakttas är det viktigt att få ökad insyn när det gäller avvikelser från enskilda rekommendationer. Tolkningsmaterial för rekommendationen utgörs av de vanligaste anledningarna till att avvikelse från enskilda rekommendationer har varit nödvändig.

Inom Europeiska värdepapperstillsynskommittén (*Committee of European Securities Regulators, CESR*) har man uppskattat att rollen för de myndigheter som övervakar värdepappersmarknaden kommer att stärkas i fråga om tillsynen över *corporate governance*-rekommendationen när öppenhetsdirektivet, ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven och Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag, nedan *direktivet om rösträtt för aktieägare*, har genomförts i medlemsstaterna.

Det föreslås att bestämmelser om skyldigheten att offentliggöra en bolagsstyrningsrapport ska tas in i lag. Genom denna proposition blir det således Finansinspektionen som ska övervaka att skyldigheten att offentliggöra rapporten fullgörs. Tillsynen över att rekommendationen följs i sak förblir även i fortsättningen i första hand Helsingforsbörsens uppgift. Man kan å andra sidan uppskatta att en lagstadgad skyldighet att offentliggöra en bolagsstyrningsrapport kommer att öka de börsnoterade företagens motivation

att följa *corporate governance*-rekommendationen. I den undersökning som Helsingforsbörsen utförde våren 2007 framkommer det att 114 av 129 noterade företag antingen följer *corporate governance*-rekommendationen i sin helhet eller uppger en orsak till varför de avviker från någon enskild rekommendation. Rekommendationens sammanlagda styrverkan når således i dag majoriteten av de noterade företagen. Om alla noterade företag handlar i enlighet med *corporate governance*-rekommendationen, uppstår det inget behov för Finansinspektionen att ingripa i hur innehållskraven i rekommendationen uppfylls. Därför är det inte nödvändigt att på lagnivå ändra Finansinspektionens tillsyn i förhållande till iakttagandet av självregleringen. Propositionen motsvarar till denna del de bestämmelser som föreslagits i Storbritannien.

Propositionen i förhållande till Finansinspektionens standarder

Finansinspektionen har meddelat föreskrifter om frågor som har att göra med bolagsstyrning i sin standard 1.3 om intern styrning och organisation av verksamheten hos sina tillsynsobjekt. Standarden trädde i kraft den 1 november 2007. Å andra sidan innehåller standarden också sådana organisatoriska krav som ställs i direktivet om marknader för finansiella instrument, till den del de inte har tagits med i lagstiftningen. Föreskrifter om frågor som har att göra med bolagsstyrning och som gäller Finansinspektionens tillsynsobjekt ingår också i Finansinspektionens tidigare utgivna standarder standard 1.4 om lämplighetsprövning (*fit & proper*), standard 4.1 om uppläggning av intern kontroll och riskhantering och standard 4.2 om företagens interna kapitalutvärdering. Ämnesområdet kommer också att behandlas i standard 1.2 om ägarstyrning som är under beredning.

Det föreslås att propositionen förutom emittenter av masskuldebrev vars aktier har tagits upp till handel på en multilateral handelsplattform bara ska gälla kreditinstitut vars emitterade aktier har tagits upp till handel på en reglerad marknad. Exempel på sådana kreditinstitut är för närvarande Ålandsbanken Abp och Pohjola Bank Abp. I fråga

om dessa kreditinstitut har den uttryckliga skyldigheten att meddela huruvida de iakttar alla enskilda rekommendationer eller tillämpningsföreskrifter som finns i Finansinspektionens standard 1.3 är inte ändamålsenlig. Däremot ska de, så som ändringsdirektivet till bokföringsdirektiven kräver, rapportera om hur de följer *corporate governance*-rekommendationen. Med hänvisningen om en möjlighet till undantag som finns i skäl 11 i ingressen till ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven avses undantaget i artikel 46a punkt 3 som fogats till det fjärde bolagsrättsliga direktivet. På så sätt kan undantaget åtminstone inte gälla kreditinstitut och försäkringsbolag vars aktier har tagits upp till handel på en reglerad marknad eller vars aktier har tagits upp till multilateral handel och vars övriga värdepapper har tagits upp till handel på en reglerad marknad.

Även om man kan uppskatta att det kommer att krävas att kreditinstitut och försäkringsbolag som är centrala med tanke på verksamheten inom det finansiella systemet ska ha system för uppföljning och kontroll som är av högre nivå än genomsnittet, har det inte ansetts nödvändigt att i propositionen utsträcka det krav om en revisionskommitté som finns i artikel 41 i revisionsdirektivet till att även gälla kreditinstitut och försäkringsbolag. Denna begränsning grundar sig på artikel 39 i revisionsdirektivet och motsvarar de bestämmelser som föreslagits i Storbritannien. På så sätt kommer börsnoterade företag inom bank- och försäkringsbranschen att regleras strängare i framtiden än övriga kreditinstitut och försäkringsbolag. För så kallade captivebolag som finns inom försäkringsbranschen och som inte försäkrar externa risker för koncerner eller samarbetsgrupper utan risker i det egna försäkringsbolaget har en sådan här rapport ingen praktisk betydelse.

Formuleringen ”en hänvisning till de regler för bolagsstyrning som emittenten är skyldig att följa eller till de rekommendationer som emittenten har förbundit sig att följa” som finns i förslaget till förordning av finansministeriet innebär inte att kreditinstituten också måste inkludera Finansinspektionens standarder i sina bolagsstyrningsrapporter. Till den del Finansinspektionens standarder inne-

håller föreskrifter som är bindande för emittenten är dessa offentlig reglering som är bindande på samma sätt som lag. Utgångspunkten i ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven är i stället att bolagsstyrningsrapporten ska gälla den reglering som finns utöver lagstiftningen (artikel 46a.1 punkt a). Å andra sidan avser direktivets formulering ”den kod för företagsstyrning som företaget är skyldigt att följa” med beaktande av sammanhanget i första hand sådana skyldigheter i fråga om bolagsstyrningen som värdepappersbörsen eventuellt lagt på de börsnoterade företagen. På så sätt sträcker sig inte den bolagsstyrningsrapport som avses i förordningen till Finansinspektionens standarder.

Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens föreskrifter

Med stöd av 2 kap. 10 e § 3 mom. i värdepappersmarknadslagen får Finansinspektionen meddela föreskrifter om sådana delårsrapporter, ledningens delårsredogörelser, bokslut och verksamhetsberättelser samt bokslutskommunikéer som det föreskrivs närmare om i förordning av finansministeriet. Finansinspektionen får enligt 147 § 2 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007) meddela närmare föreskrifter om hur bokslut och verksamhetsberättelser för kreditinstitut ska upprättas. Försäkringsinspektionen får i enlighet med 10 kap. 14 § 3 och 4 mom. i lagen om försäkringsbolag (1062/1979) meddela närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär bl.a. om hur bokslut och verksamhetsberättelser för försäkringsbolag ska upprättas samt meddela föreskrifter, anvisningar och utlåtanden som beror på försäkringsbranschens speciella karaktär. Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen får meddela föreskrifter om de bolagsstyrningsmetoder som ska tillämpas i fråga om banker och försäkringsbolag, med vilka återförsäkringsbolag, som direktivet nämner särskilt, jämfställs.

Den arbetsgrupp som har berett totalrevideringen av lagen om försäkringsbolag har föreslagit att Försäkringsinspektionens bemyndigande att meddela föreskrifter om krav på försäkringsbolagens interna styrning ska slo-

pas (Lag om försäkringsbolag 2005–arbetsgruppens betänkande. Social- och hälsovårdsministeriets rapport 2006:70). Det har ansetts att bestämmelsen inte behövs eftersom begreppets mera exakta innehåll kontinuerligt fastställs i det praktiska affärslivet, bl.a. genom *corporate governance*-rekommendationen. Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till ny försäkringsbolagslag och vissa lagar som har samband med den har överlämnats till riksdagen under vårsessionen (RP 13/2008 rd). För närvarande gäller det aktuella bemyndigandet att meddela föreskrifter alla försäkringsbolag.

I de nationella bestämmelserna om försäkringsbolag har man hittills inte undersökt möjligheten att dra nytta av de förmåder som det fjärde bolagsrättsliga direktivet tillåter för små (artikel 11) och medelstora (artikel 27) företag. Detta skulle också vara emot den allmänna princip som tills vidare gäller och enligt vilken samma krav ska gälla för alla försäkringsbolag, oberoende av deras storlek. Enligt förslaget till direktiv om försäkringsbolagens solvenskrav (Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings och återförsäkringsverksamhet - Solvens II, 10.7.2007, KOM(2007) 361 slutlig) ska alla försäkringsbolag offentliggöra information om sin bolagsstyrning. Förslaget till direktiv koncentrerar sig på den interna bolagsstyrningen i företagen.

4.3 Samhälleliga konsekvenser

Propositionen har inga konsekvenser för miljön, människors levnadsförhållanden, olika människogrupperns ställning, sysselsättningen, brottsligheten, den regionala utvecklingen, jämställdheten eller andra motsvarande samhälleliga eller sociala faktorer.

Genomförandet av ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven tangerar självregleringen, vars innehåll man inte har ingripit i genom propositionen, även om skäl 13 i ingressen till revisionsdirektivet och artikel 26 i anslutning till detta skäl pekar på en sådan strävan: ”medlemsstaterna [kan] till exempel kräva ytterligare en revisionsberättelse till

kontrollorganet eller föreskriva andra rapporterings- och revisionskrav grundade på nationella regler för företagsstyrning.”

Om man ser till målen för ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven är det dock uppenbart att ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven till skillnad från revisionsdirektivet inte strävar efter att påverka innehållet i de nationella koderna för bolagsstyrning eller att föra över tillsynen över att koderna iaktas till myndigheternas behörighetsområde. Därför har utgångspunkten i propositionen varit att genomförandet av ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven inte har några konsekvenser för innehållet i den finländska självregleringen. Propositionen är således inget försök att begränsa användningsmöjligheterna för självregleringen på ett område där det innehållsmässigt finns goda möjligheter såväl som ett ökat intresse för självreglering. Den *corporate governance*-rekommendation som används i Finland har fungerat väl med hjälp av självregleringen och har fört med sig betydande förbättringar i de finländska börsnoterade företagens praxis. Å andra sidan utgör aktiebolagslagen, som nyligen reviderades i sin helhet och som trädde i kraft den 1 september 2006, ett betydande stöd för självregleringen i frågor som gäller bolagsstyrning och bildar en bas för dem i Finland. Propositionen kan dock ha konsekvenser av ett allmänare slag för utvecklandet av förutsättningarna för självreglering på värdepappersmarknaden och för den samreglering som hör nära samman med den, när gränserna mellan dessa former av reglering och offentlig reglering och myndighetstillsyn preciseras.

5 Beredningen av propositionen

Propositionen och det anknyttande förslaget till ändring av en förordning har beretts vid finansministeriet. Vid beredningen har man hört handels- och industriministeriet, numera arbets- och näringsministeriet, justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Finlands Bank, Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen. Dessa instanser har också under hösten 2007 gett utlåtanden om försla-

get till förordning. Dessutom hördes avdelningen för ägarstyrning vid statsrådets kansli. Utlåtanden har också lämnats av 14 instanser som företräder näringslivet och andra intressegrupper, t.ex. av Värdepappersmarknadsförbundet rf, Elinkeinoelämän Keskusliitto EK – Finlands Näringsliv, Finska Fondhandlareföreningen rf, Finanssialan Keskusliitto—Finansbranschens Centralförbund ry, Centralhandelskammaren, Centralhandelskammarens nämnd för företagsförvärv, KHT-yhdistys—Föreningen CGR ry, OMX Nordic Exchange Helsinki Oy, Aktiespararnas Centralförbund rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Advokatförbund, Suomen pääomasijoitusyhdistys ry, Finlands Fondförening rf och Työeläkevakuuttajat TELA—Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry.

Ett sammandrag på finska av den respons som gavs i utlåtandena finns på finansministeriets webbsidor. Responsen visar att de frågor som har väckt det största intresset har samband med förordningens rättsgrund och konsekvenser och med förhållandet till självregleringen och Finansinspektionens standarder. Ett sammandrag av utlåtandena och ett lagförslag med motivering, utarbetat med anledning av responsen i utlåtandena, har i över en månad, sedan början av februari 2008, funnits utlagda för kommentarer på finansministeriets webbsidor.

Vid beredningen av förslaget till förordning ansågs det att bemyndigandet till den föreslagna ändringen kan byggas på orden ”innehållet i och offentliggörandet av ... verksamhetsberättelser ... och undantag i fråga om dem” i 2 kap. 10 e § 2 mom. 1 punkten i värdepappersmarknadslagen. Det bedömdes att bemyndigandet i 2 kap. 10 e § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen skulle kunna användas också vid genomförandet av ändringsdirektivet till redovisningsdirektivet. I bemyndigandet nämns inget enskilt direktiv, utan det hänvisas allmänt till befogenheter enligt Europeiska gemenskapens bestämmelser. Det ansågs således inte vara nödvändigt med nya bestämmelser i lag. Justitieministeriet var dock av den åsikten att det gällande bemyndigandet att utfärda förordning inte sträcker sig så långt som till att gälla värdepappersemittenters bolagsstyr-

ningsrapporter, eftersom det inte föreskrivs något om sådana rapporter i de bestämmelser i 2 kap. 6 § i värdepappersmarknadslagen som gäller verksamhetsberättelser. Finansinspektionen ansåg å sin sida att det gällande bemyndigandet att utfärda förordning antagligen inte omfattar revisorns skyldighet att kontrollera att en bolagsstyrningsrapport har lämnats. På grund av utlåtandena har man funnit det nödvändigt att föreslå att värdepappersmarknadslagen ändras till denna del.

I övrigt har finansministeriets förslag huvudsakligen fått understöd i utlåtandena. Remissinstanserna har i stor utsträckning förordat att ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven huvudsakligen ska genomföras med hjälp av finansministeriets förordning. Responsen från remissinstanserna har beaktats både i lagförslaget och i motiveringen, som till väsentliga delar motsvarar utlåtandena.

Flera företrädare för näringslivet har ansett att man vid genomförandet av ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven inte bör tillämpa offentlig reglering utan hålla sig till näringslivets självreglering. Det har då betonats att varken lag eller förordning behöver ändras för att innehållet i bolagsstyrningsrapporten ska kunna regleras. Värdepappersmarknadsförbundet har för denna fråga en särskild arbetsgrupp som inledde sitt arbete i oktober 2007, och en annan arbetsgrupp som utreder behovet av att revidera den *corporate governance*-rekommendation som antogs 2003.

Även om *corporate governance*-rekommendationen kräver att en bolagsstyrningsrapport ska offentliggöras, uppfyller det inte villkoren för genomförandet av ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven. Därför utgår propositionen från offentlig reglering, även om man har försökt minimera de effekter som genomförandet av direktiven får för självregleringen. Av dessa orsaker är de föreslagna bestämmelserna om en bolagsstyrningsrapport allmänt hållna och baserar sig på en skyldighet att iaktta vissa förfaranden. Företrädarna för näringslivet har särskilt önskat att förhållandet mellan självregleringen och Finansinspektionens tillsyn ska bli tydligare. Därför har man i propositionen be-

dömt att det i regel räcker om den tillsyn som Helsingforsbörsen utövar effektiviseras.

6 Samband med andra propositioner

Propositionen kan behandlas oberoende av andra propositioner.

I propositionen finns det inga förslag om att det ska fogas några bestämmelser till värdepappersmarknadslagen om vilket ansvar ledningen för en emittent ska ha i fråga om de uppgifter som omfattas av skyldigheten att regelbundet lämna information. Frågor i anslutning till ledningens ansvar i det skede då värdepapper emitteras har utretts i ett betänkande av prospektarbetsgruppen (finansministeriets arbetsgruppspromemorior 10/2005). Lagberedningen fortsätter utifrån arbetsgruppens rapport och de utlåtanden som getts om den. En sammanfattning av utlåtandena publicerades i juni 2006 på finansministeriets webbsidor på Internet.

Riksdagen har förutsatt att regeringen tar itu med att bereda en totalöversyn av värdepappersmarknadslagstiftningen för att undanröja tolkningsproblemen så snart erfarenheter samlats också av de lagar som nu träder i kraft (RP 38/2005 rd – RSv 71/2005 rd). Vid finansministeriet har beredningen av en totalöversyn av värdepappersmarknadslagstiftningen inletts och målet är att utvärdera hur lagen fungerar och hur effektiv den är i de förändrade förhållandena på värdepappersmarknaden. Projektet ska även utreda hur lagens mål och allmänna principer kan göras klarare och utvärdera strukturen på och innehållet i värdepappersmarknadslagstiftningen. Den preliminära målsättningen är att överlämna en regeringsproposition till riksdagen under denna mandatperiod.

Den nya myndigheten Finansinspektionen, som är en sammanslagning av Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen, inleder sin verksamhet i början av 2009. En regeringsproposition om ärendet överlämnas till riksdagen under vårsessionen. De befogenheter som Finansinspektionen har enligt värdepappersmarknadslagen och som Försäkringsinspektionen har enligt lagen om försäkringsbolag överförs till den nya Finansinspektionen. Även en regeringsproposition om en totalöversyn av lagen om försäkringsbolag har överlämnats till riksdagen under vårsessionen.

Avsikten är att de övriga delarna av ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven ska genomföras genom de ändringar av bokföringsförordningen som bereds vid arbets- och näringsministeriet och som föreslås träda i kraft den 1 juli 2008. Ändringarna gäller å ena sidan skyldigheten att offentliggöra närstående transaktioner, vilket utvidgar den skyldighet som för närvarande ingår i IAS/IFRS-reglerna och som gäller börsnoterade företag så att den även gäller icke-noterade företag. Å andra sidan gäller ändringarna skyldigheten att offentliggöra arrangemang utanför balansräkningen, vilket i princip gäller alla förmögenhetsposter som inte har tagits med i balansräkningen. Dessutom ska det, om inte bestämmelserna i lagen om aktiebolag anses vara tillräckliga, eventuellt utfärdas bestämmelser om kollektivt ansvar för ledamöterna i ett företags förvaltning, ledning eller tillsynsorgan när det gäller riktigheten i bokslut och andra ekonomiska uppgifter som företaget offentliggör och om skyldigheten att förstärka detta genom tillräckliga sanktioner. Samtidigt har man för avsikt att uppdatera bestämmelserna om aktivering av utvecklingsutgifter.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

Värdepappersmarknadslagen

2 kap. Marknadsföring av värdepapper, emission och informationsskyldighet

Bokslut och verksamhetsberättelse

6 §. I paragrafen föreskrivs om bokslut och verksamhetsberättelse. En emittent som är en offentligrättslig sammanslutning och vars värdepapper är föremål för offentlig handel ska offentliggöra sitt bokslut, som har upprättats enligt bokföringslagen och bokföringsförförordningen. Koncernbokslutet ska upprättas enligt IFRS-standarderna. Om en emittent inte upprättar något koncernbokslut, ska det särskilda bokslutet upprättas enligt IFRS-standarderna (7 a kap. 2 § i bokföringslagen). Enligt 6 kap. 1 § i bokföringslagen ska ett moderföretag upprätta och i sitt bokslut ta in ett koncernbokslut. Därför innehåller värdepappersmarknadslagen inga särskilda bestämmelser om offentliggörande av koncernbokslut. Moderbolaget ska enligt 8 kap. 9 § 2 mom. i aktiebolagslagen alltid upprätta ett koncernbokslut, om det betalar ut medel till aktieägarna eller är ett publikt aktiebolag.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska emittenten lämna en bolagsstyrningsrapport. Denna rapport ska offentliggöras antingen som en del av verksamhetsberättelsen eller som en särskild berättelse. Förslaget bygger på ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven (artikel 46a.1).

I 4 mom. föreslås att emittenten ska offentliggöra bokslutet och verksamhetsberättelsen samt revisionsberättelsen omedelbart också i det fallet att revisorerna i revisionsberättelsen konstaterar att ingen bolagsstyrningsrapport har lämnats eller att rapporten står i konflikt med bokslutet. Genom förslaget preciseras också revisorernas skyldighet att ge ett uttalande om emittentens bolagsstyrningsrapport. Eftersom det främsta alternativet är att lämna bolagsstyrningsrapporten som en särskild be-

rättelse, uppkommer inte alltid den revisions-skyldighet som med stöd av gällande lag är förknippad med verksamhetsberättelsen. Detta minskar i sin tur kostnaderna för revisionen. I ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven krävs inte heller någon revision av rapporten, utan enbart en kontroll av att det inte föreligger någon konflikt.

Det kan vara motiverat att lämna rapporten som en berättelse som är fristående från verksamhetsberättelsen också av den anledningen att man i verksamhetsberättelsen närmast presenterar händelser som har inträffat under och efter räkenskapsperioden och beskriver de allmänna principerna för organisationens verksamhet. För en särskild rapport talar också det faktum att *corporate governance*-frågor omfattas av självreglering.

Att företagen själva får välja hur de lämnar sina rapporter ska ändå inte ha någon betydelse för investerarnas ställning och för hur jämförbara, konsekventa och tillförlitliga de lämnade uppgifterna är. Därför föreslås i 5 a § 5 mom. i förordningen en bestämmelse om revisorns skyldighet att ge ett uttalande om huruvida de uppgifter enligt 1 mom. 2 punkten som ingår i den särskilda berättelsen och i bokslutet är konfliktfria eller inte, om rapporten har lämnats i form av en berättelse som är separat från verksamhetsberättelsen. I förslaget används dock uttrycket ”konfliktfri” i stället för uttrycket ”likvärdig” som finns i det fjärde bolagsrättsliga direktivet, detta för att terminologin ska vara enhetlig med det uttryck som används i revisionslagen i fråga om förhållandet mellan verksamhetsberättelsen och bokslutet. Med stöd av förslaget styr man i praktiken utvecklandet av en god revisionssed. Förslaget bygger på ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven (artikel 46a.2) och på det sjunde bolagsrättsliga direktivet (artikel 36.2 punkt f och artikel 37.1 andra stycket).

7 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs. I paragrafen föreskrivs om emittenter av värdepapper som är föremål för annan offentlig handel. Bestämmelserna om annan offentlig handel med värdepapper upphävdes i samband med genomförandet av direktivet om

marknader för finansiella instrument den 1 november 2007. Eftersom den kontinuerliga informationsskyldighet som anges i 7 § inte gäller multilateral handel och det inte längre föreskrivs om annan offentlig handel i lag, har den paragraf som förslås bli upphävd för-lorat sin betydelse. I 3 a kap. ingår bestämmelser om informationsskyldigheten för emittenter av värdepapper som tagits upp till multilateral handel.

Närmare bestämmelser

10 e §. I paragrafen föreskrivs om rätten att utfärda närmare bestämmelser som har samband med verkställandet av lagen. I 1 mom. föreslås finansministeriet få rätt att genom förordning utfärda närmare bestämmelser som bygger på ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven och på revisionsdirektivet och som gäller värdepappersemitterers bolagsstyrning och lämnande av information om det organ som sköter de uppgifter som värdepappersemittentens revisionskommitté har. Genom förordning av finansministeriet ska det enligt förslaget föreskrivas om detaljerade krav enligt den artikel 46a som fogats till det fjärde bolagsrättsliga direktivet och enligt artiklarna 36 och 37 i det anknytande sjunde bolagsrättsliga direktivet. Dessutom föreslås att bestämmelserna i artikel 41 i revisionsdirektivet om lämnande av information om det organ som sköter de uppgifter som värdepappersemittentens revisionskommitté har ska genomföras genom en förordning av finansministeriet.

Normgivningsbemyndigandet i 3 mom. föreslås bli preciserat för att finansministeriets och Finansinspektionens behörighet inte ska överlappa varandra vid genomförandet av vissa detaljerade bestämmelser i ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven. Inga nya normgivningsbemyndiganden föreslås för Finansinspektionen.

5 kap. **Bestämmelser om marknadsmissbruk**

Närmare föreskrifter

15 §. I paragrafen föreslås vissa tekniska ändringar i hänvisningarna. Ändringarna

kompletterar genomförandet av direktivet om marknader för finansiella instrument den 1 november 2007. Paragrafen motsvarar i huvudsak den gällande 5 kap. 15 §. Hänvisningarna i paragrafen avses motsvara de bestämmelser i 5 kap. som ändrats genom lagen om ändring av värdepappersmarknadslagen (923/2007).

10 kap. **Särskilda stadganden**

Ändringssökande

3 §. I paragrafen föreslås vissa tekniska ändringar i hänvisningarna. Ändringarna kompletterar genomförandet av direktivet om marknader för finansiella instrument den 1 november 2007. Paragrafen motsvarar i huvudsak den gällande 10 kap. 3 §. Hänvisningarna i 1, 2 och 4 mom. föreslås motsvara de bestämmelser i 3 kap. som ändrats genom lagen om ändring av värdepappersmarknadslagen (923/2007) och de bestämmelser i 6 kap. som ändrats genom en motsvarande lag (442/2006).

2 Ikraftträdande

Ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven ska införlivas i den nationella lagstiftningen senast den 5 september 2008. Bestämmelsen om en revisionskommitté i artikel 41 i revisionsdirektivet ska genomföras senast den 29 juni 2008. Lagen föreslås därför träda i kraft den 1 september 2008. Bolagsstyrningsrapporten kan utgöra en del av verksamhetsberättelsen, som ska offentliggöras varje år. Att ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven genomförs mitt under kalenderåret medför därför inget extra arbete för emittenterna.

3 Lagstiftningsordning

Förslaget innehåller vissa nya normgivningsbemyndiganden. Enligt 2 kap. 10 e § 1 mom. i värdepappersmarknadslagen kan man genom förordning av finansministeriet utfärda närmare bestämmelser som bygger på ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven och på revisionsdirektivet och som gäller värdepappersemitterers bolagsstyrning och

lämnande av information om det organ som sköter de uppgifter som värdepappersemitentens revisionskommitté har. Förslagen gör det möjligt att genomföra vissa detaljerade bestämmelser i direktiven på lägre nivå än lag.

Inga nya normgivningsbemyndiganden föreslås för Finansinspektionen. Utöver det föreslagna bemyndigandet ingår närmare bestämmelser om anvisningar och yttranden i 147 § 2 mom. i kreditinstitutslagen och 10 kap. 14 § 3 och 4 mom. i försäkringsbolagslagen, i fråga om de bolag som dessa lagar tillämpas på.

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen (731/1999) kan ministerierna utfärda förordningar med stöd av ett bemyndigande i grundlagen eller i någon annan lag. Genom lag ska dock utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag.

Ett ministerium kan bemyndigas att utfärda förordningar i ärenden av mer teknisk natur och i ärenden av samhälleligt och politiskt ringa betydelse. Grundlagsutskottet har i sin praxis utgått från att befogenheten att utfärda

normer kan delegeras till ministerierna främst i sådana fall som gäller bestämmelser som är klart tekniska till sin art och lämpar sig för den verkställande makten (t.ex. GrUU 20/1997 rd).

De föreslagna normgivningsbemyndigandena gäller tekniska detaljer eller har karaktären av verkställighetsbestämmelser. Ändringarna är av ringa samhällelig och politisk betydelse. I de föreslagna ändringarna är normgivningen enligt 2 kap. 10 e § i värdepappersmarknadslagen bunden till ändringsdirektivet till redovisningsdirektiven och till revisionsdirektivet.

De bestämmelser som utfärdas med stöd av bemyndigandet att utfärda förordning gäller inte grunderna för individens rättigheter och skyldigheter eller frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag.

På de ovan anförda grunderna kan det anses att det föreslagna bemyndigandet att meddela föreskrifter uppfyller kraven i 80 § 1 mom. i grundlagen.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

*Lagförslag***1.****Lag****om ändring av värdepappersmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i värdepappersmarknadslagen av den 26 maj 1989 (495/1989) 2 kap. 7 a §, sådan den lyder i lag 297/2005, samt

ändras 2 kap. 6 § 3 och 4 mom. och 10 e § 1 och 3 mom., 5 kap. 15 § och 10 kap. 3 §, av dem 2 kap. 6 § 3 mom. sådant det lyder i lag 152/2007 och 4 mom. sådant det lyder i lag 923/2007, 10 e § 1 och 3 mom. sådana de lyder i nämnda lag 152/2007, 5 kap. 15 § sådan den lyder i lag 297/2005 samt 10 kap. 3 § sådan den lyder i lagarna 740/1993, 581/1996, 1517/2001 och 600/2003, som följer:

2 kap.

**Marknadsföring av värdepapper, emission
och informationsskyldighet***Bokslut och verksamhetsberättelse*

6 §

Bokslutet och verksamhetsberättelsen ska ge en riktig och tillräcklig bild av emittentens verksamhetsresultat och ekonomiska ställning. Emittenten ska dessutom lämna en bolagsstyrningsrapport i verksamhetsberättelsen eller i en särskild berättelse.

Utöver bokslutet och verksamhetsberättelsen ska det offentliggöras en revisionsberättelse. Om en delårsrapport över räkenskapsperiodens första sex månader eller den förlängda räkenskapsperiodens första tolv månader enligt revisorerna inte har utarbetats i enlighet med bestämmelserna om den, ska detta anges i revisionsberättelsen. Emittenten ska dock offentliggöra bokslutet och verksamhetsberättelsen samt revisionsberättelsen

omedelbart, om revisorn ger ett annat uttalande än ett uttalande utan reservation enligt 15 § 3 mom. i revisionslagen (459/2007) eller med anledning av revisionen gör ett påpekande enligt 15 § 4 mom. i samma lag, eller konstaterar att ingen bolagsstyrningsrapport har lämnats eller att rapporten står i konflikt med bokslutet.

Närmare bestämmelser

10 e §

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, och de bestämmelser som utfärdas av Europeiska gemenskapens kommission med stöd av direktivet. Genom förordning av finansministeriet utfärdas dessut-

om närmare bestämmelser för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, 83/349/EEG om sammanställd redovisning, 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag, och som gäller den bolagsstyrningsrapport som värdepappersemittenten ska lämna och offentliggörandet av den samt sådana bestämmelser som baserar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, och som gäller lämnande av information om det organ som sköter de uppgifter som värdepappersemittentens revisionskommitté har.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter när det gäller uppgifter som avses i den förordning som utfärdats med stöd av första meningen i 1 mom. samt 2 mom. 1 punkten. Finansinspektionen ska innan den meddelar sådana föreskrifter som avses i första meningen be om ett utlåtande om föreskrifterna av den i 8 kap. 2 § i bokföringslagen avsedda bokföringsnämnden.

5 kap.

Bestämmelser om marknadsmissbruk

Närmare föreskrifter

15 §

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter som behövs för att genomföra de rättsakter som Europeiska gemenskapernas kommission utfärdat med stöd av direktivet om marknadsmissbruk. Finansinspektionen kan dessutom utfärda närmare föreskrifter om innehållet i anmälan som avses i 4 och 5 a § och om anmälningssättet, om det förfarande som avses i 6 § och i 7 § 3 mom. samt

om innehållet i det register som avses i 9 § och om sättet att registrera uppgifter.

10 kap.

Särskilda stadganden

Ändringssökande

3 §

Ändring i beslut som finansministeriet meddelar med stöd av denna lag får sökas genom besvär. Om ett beslut enligt 3 kap. 3 § 1 mom. eller 14 § 2 mom. eller 4 a kap. 2 § eller 4 § 1 mom. om beviljande av koncession för fondbörsverksamhet, fastställelse av regler för en fondbörs eller ändringar i dem, beviljande av koncession för en clearingorganisation eller fastställelse av regler för en clearingorganisation eller ändringar i dem inte har meddelats inom utsatt tid, får sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att ett beslut har meddelats. Finansministeriet ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. Beträffande anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Emittenten och fondbörsen kan söka ändring i Finansinspektionens beslut i sådana ärenden som har hänskjutits till denna enligt 3 kap. 30 § 5—7 mom. och 31 §. En registrerad förening som bevakar investerarnas intressen samt investerare som äger värdepapper vilka beslutats bli avförda från börslistan eller värdepapper som berättigar till sådana, kan söka ändring i Finansinspektionens beslut i ärenden som avses i 3 kap. 31 §.

Bestämmelser om sökande av ändring i marknadsdomstolens beslut finns i lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden (1528/2001).

Vad som föreskrivs i 37 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen ska inte tillämpas när ändring söks i beslut som gäller ärenden enligt 3 kap. 30 § 7 mom. och 31 § 2 mom. samt 6 kap. 10 § 4 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 september
2008.

Helsingfors den 28 mars 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

1.

Lag**om ändring av värdepappersmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i värdepappersmarknadslagen av den 26 maj 1989 (495/1989) 2 kap. 7 a §, sådan den lyder i lag 297/2005, samt
ändras 2 kap. 6 § 3 och 4 mom. och 10 e § 1 och 3 mom., 5 kap. 15 § och 10 kap. 3 §, av dem 2 kap. 6 § 3 mom. sådant det lyder i lag 152/2007 och 4 mom. sådant det lyder i lag 923/2007, 10 e § 1 och 3 mom. sådana de lyder i nämnda lag 152/2007, 5 kap. 15 § sådan den lyder i lag 297/2005 samt 10 kap. 3 § sådan den lyder i lagarna 740/1993, 581/1996, 1517/2001 och 600/2003, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 kap.

2 kap.

**Marknadsföring av värdepapper, emission
och informationsskyldighet****Marknadsföring av värdepapper, emission
och informationsskyldighet***Bokslut och verksamhetsberättelse**Bokslut och verksamhetsberättelse*

6 §

6 §

Bokslutet och verksamhetsberättelsen skall ge en riktig och tillräcklig bild av emittentens verksamhetsresultat och ekonomiska ställning.

Utöver bokslutet och verksamhetsberättelsen ska det offentliggöras en revisionsberättelse. Om en delårsrapport över räkenskapsperiodens första sex månader eller den förlängda räkenskapsperiodens första tolv månader enligt revisorerna inte har utarbetats i enlighet med bestämmelserna om den, ska detta anges i revisionsberättelsen. Emittenten ska dock offentliggöra bokslutet och verksamhetsberättelsen samt revisionsberättelsen omedelbart, om revisorn ger ett annat uttalande än ett uttalande utan reservation enligt 15 § 3 mom. i revisionslagen (459/2007) eller

Bokslutet och verksamhetsberättelsen ska ge en riktig och tillräcklig bild av emittentens verksamhetsresultat och ekonomiska ställning. *Emittenten ska dessutom lämna en bolagsstyrningsrapport i verksamhetsberättelsen eller i en särskild berättelse.*

Utöver bokslutet och verksamhetsberättelsen ska det offentliggöras en revisionsberättelse. Om en delårsrapport över räkenskapsperiodens första sex månader eller den förlängda räkenskapsperiodens första tolv månader enligt revisorerna inte har utarbetats i enlighet med bestämmelserna om den, ska detta anges i revisionsberättelsen. Emittenten ska dock offentliggöra bokslutet och verksamhetsberättelsen samt revisionsberättelsen omedelbart, om revisorn ger ett annat uttalande än ett uttalande utan reservation enligt 15 § 3 mom. i revisionslagen (459/2007) el-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

med anledning av revisionen gör ett påpekande enligt 15 § 4 mom. i samma lag.

ler med anledning av revisionen gör ett påpekande enligt 15 § 4 mom. i samma lag, *eller konstaterar att ingen bolagsstyrningsrapport har lämnats eller att rapporten står i konflikt med bokslutet.*

7 a §

Vad som föreskrivs i 7 § gäller inte

1) en emittent av värdepapper som är föremål för annan offentlig handel, om emittentens andra värdepapper än börsvärdepapper utan emittentens samtycke eller godkännande har tagits upp till annan offentlig handel,

2) en emittent, om emittentens andra värdepapper än börsvärdepapper utan emittentens samtycke eller godkännande i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsrådet har tagits upp till handel som motsvarar annan offentlig handel.

7 a §

(Upphävs)

Närmare bestämmelser

10 e §

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, och de bestämmelser som utfärdas av Europeiska gemenskapens kommission med stöd av direktivet.

Närmare bestämmelser

10 e §

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG, och de bestämmelser som utfärdas av Europeiska gemenskapens kommission med stöd av direktivet. *Genom förordning av finansministeriet utfärdas dessutom närmare bestämmelser för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/46/EG om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag, 83/349/EEG om sammanställd redovisning, 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och 91/674/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag, och som gäller den bolagsstyrningsrapport som värdepappersemittenten ska lämna och offentliggörandet av den samt sådana bestämmelser som baserar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG om lagstadgad revision av årsbokslut och sammanställd redovisning*

och om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 84/253/EEG, och som gäller lämnande av information om det organ som sköter de uppgifter som värdepappersemittentens revisionskommitté har.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter när det gäller uppgifter som avses i den förordning som utfärdats med stöd av 2 mom. 1 punkten. Finansinspektionen skall innan den meddelar sådana föreskrifter som avses i första meningen be om ett utlåtande av den i 8 kap. 2 § i bokföringslagen avsedda bokföringsnämnden om föreskrifterna.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter när det gäller uppgifter som avses i den förordning som utfärdats med stöd av *första meningen i 1 mom. samt 2 mom. 1 punkten*. Finansinspektionen ska innan den meddelar sådana föreskrifter som avses i första meningen be om ett utlåtande om föreskrifterna av den i 8 kap. 2 § i bokföringslagen avsedda bokföringsnämnden.

5 kap.

Bestämmelser om marknadsmissbruk

Närmare föreskrifter

15 §

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter som behövs för att genomföra de rättsakter som Europeiska gemenskapernas kommission utfärdat med stöd av direktivet om marknadsmissbruk. Finansinspektionen kan dessutom utfärda närmare föreskrifter om innehållet i anmälan som avses i 4 § och om anmälningssättet, om det förfarande som avses i 6 § och i 7 § 2 mom. samt om innehållet i det register som avses i 9 § och om sättet att registrera uppgifter.

10 kap.

Särskilda stadganden

Ändringssökande

3 §

Ändring i beslut som finansministeriet meddelar med stöd av denna lag får sökas genom besvär. Om ett beslut enligt 3 kap. 2 § 1 mom., 4 § 2 mom. *eller 13 § 3 mom.* eller 4 a kap. 2 § eller 4 § 1 mom. om beviljande av koncession för fondbörsverksamhet, fastställelse av regler för en fondbörs eller änd-

5 kap.

Bestämmelser om marknadsmissbruk

Närmare föreskrifter

15 §

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter som behövs för att genomföra de rättsakter som Europeiska gemenskapernas kommission utfärdat med stöd av direktivet om marknadsmissbruk. Finansinspektionen kan dessutom utfärda närmare föreskrifter om innehållet i anmälan som avses i 4 *och 5 a §* och om anmälningssättet, om det förfarande som avses i 6 § och i 7 § 3 mom. samt om innehållet i det register som avses i 9 § och om sättet att registrera uppgifter.

10 kap.

Särskilda stadganden

Ändringssökande

3 §

Ändring i beslut som finansministeriet meddelar med stöd av denna lag får sökas genom besvär. Om ett beslut enligt 3 kap. 3 § 1 mom. *eller 14 § 2 mom. eller 4 a kap. 2 § eller 4 § 1 mom.* om beviljande av koncession för fondbörsverksamhet, fastställelse av regler för en fondbörs eller ändringar i dem,

ringar i dem, *fastställelse av regler för annan offentlig handel eller ändringar i dem*, beviljande av koncession för en clearingorganisation eller fastställelse av regler för en clearingorganisation eller ändringar i dem inte har meddelats inom utsatt tid, får sökanden anföras besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att ett beslut har meddelats. Finansministeriet skall underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. Beträffande anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Emittenten och fondbörsen kan söka ändring i finansinspektionens beslut i sådana ärenden som har hänskjutits till denna enligt 3 kap. 11 § 4 mom. En registrerad förening som bevakar investerarnas intressen samt investerare som äger värdepapper vilka beslutats bli avförda från börslistan eller värdepapper som berättigar till sådana, kan söka ändring i finansinspektionens beslut i ärenden som avses i 3 kap. 11 § 3 mom.

Om sökande av ändring i marknadsdomstolens beslut föreskrivs i lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden (1528/2001).

Värdepappersemittenter, arrangörer av annan offentlig handel, registrerade föreningar som bevakar investerarnas intressen samt investerare som äger värdepapper med vilka handeln har bestämts bli avslutad eller värdepapper som berättigar till sådana värdepapper kan söka ändring i finansinspektionens beslut som avses i 3 kap. 12 § 5 mom.

Vad som föreskrivs i 37 § 2 mom. lagen om Finansinspektionen skall inte tillämpas när ändring söks i beslut som gäller ärenden enligt 3 kap. 11 § 1 och 2 mom., 12 § 5 mom. samt 6 kap. 6 § 3 mom.

beviljande av koncession för en clearingorganisation eller fastställelse av regler för en clearingorganisation eller ändringar i dem inte har meddelats inom utsatt tid, får sökanden anföras besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att ett beslut har meddelats. Finansministeriet ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. Beträffande anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Emittenten och fondbörsen kan söka ändring i Finansinspektionens beslut i sådana ärenden som har hänskjutits till denna enligt 3 kap. 30 § 5—7 mom. och 31 §. En registrerad förening som bevakar investerarnas intressen samt investerare som äger värdepapper vilka beslutats bli avförda från börslistan eller värdepapper som berättigar till sådana, kan söka ändring i Finansinspektionens beslut i ärenden som avses i 3 kap. 31 §.

Bestämmelser om sökande av ändring i marknadsdomstolens beslut finns i lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden (1528/2001).

Vad som föreskrivs i 37 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen ska inte tillämpas när ändring söks i beslut som gäller ärenden enligt 3 kap. 30 § 7 mom. och 31 § 2 mom. samt 6 kap. 10 § 4 mom.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2008.

*Bilaga
Förordningsutkast*

Finansministeriets förordning

om ändring av finansministeriets förordning om regelbunden informationsskyldighet för värdepappersemittenter

I enlighet med finansministeriets beslut
ändras i finansministeriets förordning av den 9 februari 2007 om regelbunden informations-
skyldighet för värdepappersemittenter (153/2007) 8 och 10 § samt
fogas till förordningen en ny 5 a § som följer:

5 a §

Uppgifter som emittenten ska lämna i anslutning till bolagsstyrningen

Emittenten ska lämna en bolagsstyrningsrapport, som ska innehålla

1) en hänvisning till de regler för bolagsstyrning som emittenten är skyldig att följa eller till de rekommendationer som emittenten har förbundit sig att följa (kod),

2) en beskrivning av de viktigaste inslagen i emittentens system för internkontroll och riskhantering i samband med den ekonomiska rapporteringen,

3) en beskrivning av hur förvaltningsrådet och styrelsen och deras kommittéer är sammansatta och fungerar, inbegripet uppgifter om organ som ansvarar för tillsynen över den ekonomiska rapporteringen, för internkontrollen, för uppföljningen av riskhantering och revision och för bedömningen av revisorernas oberoende ställning och av sidotjänster inom revisionen.

Emittenten ska uppge den webbplats där den kod för bolagsstyrning som avses i 1 mom. finns offentligt tillgänglig.

En emittent som, på ett sätt som koden enligt 1 mom. tillåter, avviker från innehållskraven i koden eller beslutar att inte följa dem, ska motivera orsaken till beslutet att avvika från innehållskraven eller att inte följa dem.

De uppgifter som avses i 1—3 mom. kan lämnas som en särskild berättelse som offentliggörs tillsammans med verksamhetsberät-

telsen eller som samtidigt med den görs offentligt tillgänglig på emittentens webbplats. Uppgifterna kan också lämnas som en särskild punkt i verksamhetsberättelsen. Om rapporten har lämnats som en särskild berättelse, ska den innehålla en hänvisning till verksamhetsberättelsen och verksamhetsberättelsen innehålla en hänvisning till rapporten.

En revisor ska kontrollera att en bolagsstyrningsrapport har lämnats. Om rapporten har lämnats i form av en berättelse som är separat från verksamhetsberättelsen, ska revisorerna ge ett uttalande om huruvida de uppgifter enligt 1 mom. 2 punkten som ingår i den särskilda berättelsen och i bokslutet är konfliktfria eller inte.

8 §

Uppgifter som ska lämnas i verksamhetsberättelsen

Emittenter av masskuldebrev som är föremål för offentlig handel ska utöver vad som föreskrivs i bokföringslagen, bokföringsförordningen och tillämplig associationslagstiftning i sin verksamhetsberättelse lämna de uppgifter som avses i 5 § 1 mom. 1 och 4 punkten, 2 mom. 1 och 3 punkten, 3 mom. samt 5 mom.

Bestämmelserna i 5 a § ska tillämpas på sådana emittenter av masskuldebrev vars aktier är föremål för multilateral handel eller motsvarande handel inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I övrigt tilläm-

pas 5 a § 1 mom. 2 punkten och 4 och 5 mom. på emittenter och revisorer.

Om de uppgifter som avses i 1 mom. ingår i bokslutet kan i verksamhetsberättelsen hänvisas till dem.

10 §

Emittenter av andra värdepapper i eget kapital och av rättigheter som hänför sig till dem samt av kombinationer av värdepapper i eget och främmande kapital

Emittenter av andra värdepapper enligt 1 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten i värdepappersmarknadslagen än aktier eller värdepapper som enligt aktiebolagslagen berättigar till aktier, eller andelar eller värdepapper som enligt lagen om andelslag berättigar till andelar, ska utöver vad som föreskrivs i bokföringslagen, bokföringsförordningen och tillämplig associationslagstiftning i sin verksamhetsberättelse lämna åtminstone de uppgifter som avses i 5 § 1 mom. 1, 2, 4 och 5 punkten samt de uppgifter som avses i 5 § 2—5 mom.

Bestämmelserna i 5 a § ska tillämpas på sådana emittenter enligt 1 mom. vars aktier är föremål för multilateral handel eller motsvarande handel inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I övrigt tillämpas 5 a §

1 mom. 2 punkten och 4 och 5 mom. på emittenter och revisorer.

På i 1 mom. avsedda emittenters delårsrapporters och bokslutskommunikéers redogörelsedelar tillämpas bestämmelserna i 2 § och på tabelldelarna bestämmelserna i 3 §.

Vad som i 2—7 § föreskrivs om delårsrapport, ledningens delårsredogörelse, bokslut och verksamhetsberättelse samt bokslutskommuniké för en emittent av aktier eller av värdepapper som enligt aktiebolagslagen berättigar till aktier, eller av andelar eller av värdepapper som enligt lagen om andelslag berättigar till andelar, gäller i tillämpliga delar även delårsrapport, ledningens delårsredogörelse, bokslut och verksamhetsberättelse samt bokslutskommuniké för en emittent av sådana andra värdepapper som avses i 1 kap. 2 § 1 mom. 3 punkten i värdepappersmarknadslagen.

Om de uppgifter som avses i 1 och 4 mom. ingår i bokslutet kan i verksamhetsberättelsen hänvisas till dem.

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2008.